

Nørgaard: Jeg vil blot tillade mig at gjøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Nonrad) har udtalt. Det glæder mig virkelig at høre, at den ærede Rigsdagsmand nu finder, at det 25dobbelte Beløb er et fuldstændigt Afsløsningsbeløb, eller er hart nok for Dverne; thi iffor var den ærede Rigsdagsmand af den Mening, at Dverne foruden, det 25dobbelte Beløb endvidere skulde overtage de nye Byrder uden Afkortning, og hvis Sagen udsattes til næste Aar, tvivler jeg nu ikke paa, at den ærede Rigsdagsmand endogsaa vil gaae ned til et mindre Beløb, nemlig til det 15dobbelte. Naar den samme ærede Rigsdagsmand har yttret, at hvad der ved 2den Behandling blev vedtaget som Æquivalent for Dverne for Overtagelse af de nye Byrder, var mere rigtigt, end hvad der her er foreslaaet, da er det netop om det Punkt, jeg saaste har talt, som Noget, der ikke kunde siges med Visshed. Jeg troer, at jeg er lige saa godt indviet i disse Forhold som den ærede Rigsdagsmand; men jeg drifter mig ikke at sige, at det One er bedre end det Andet, og jeg troer, at det er umuligt for nogen Mand at bevise, at den eller den Beregningsmaade er den absolut rigtige, og derfor er det, at jeg holder mig til Forslaget, som det er kommet fra det andet Thing.

Hvad nu angaaer de Dtringer fra den ærede Rigsdagsmand for Holbøl Amts 2den Valgfreds (Tscherning) med Hensyn til Endringsforslagene til § 6, da er det mig umuligt at følge den ærede Rigsdagsmand paa alle de Standpunkter han har indtaget i denne Sag. (Tscherning: Nei!) Jo, det er mig en complet Umulighed at blive klog paa den ærede Rigsdagsmand; thi efterat jeg ved 2den Behandling havde tydeliggjort, at den ærede Rigsdagsmand i et Udvalg af 7 Medlemmer havde været ene om at stille det Forslag, at der overalt i Loven skulde sættes det 20dobbelte Beløb istedetfor 25dobbelte, saa svarede den ærede Rigsdagsmand mig strax derpaa: „det ærede Medlem veed ret vel, at han altid har villet have Mindre end det 25dobbelte Beløb; men jeg (Tscherning) derimod har be-

standig holdt paa det 25dobbelte.“ Jeg kan ikke følge den ærede Rigsdagsmand i slige Betragtninger, men skal blot med Hensyn hertil tillade mig at henvise ham til, hvad der angaaende dette Punkt er bleven sagt i Udvalgets Betænkning i det andet Thing, hvor det hedder, at med Hensyn til § 6, hvor Talen er om Dverne, maa Udvalget være af den bestemte Formening, at der i ethvert Fald bør sættes det 20dobbelte.

Forøvrigt skal jeg slutte med en Bemærkning i Anledning af, hvad den høitærede Indenrigsminister yttrede. Han udtalte nemlig, at man maatte kunne stille den naturlige Forbring til Thinget, at det ved 3die Behandling fastholdt, hvad det ved 2den Behandling har vedtaget; men jeg vilde tillade mig at henstille til den ærede Minister og Thinget, om det dog ikke er en ligesaa naturlig Forbring til en Minister, at han i det ene Thing ikke giver sit Minde til Et, og i det andet Thing forsvarer et Andet.

Tscherning: Jeg tvivler ingenlunde om den ærede sidste Talers fuldkomne Kjendskab til Brokornsydelsen, men det er netop, troer jeg, dette ganske personlige Kjendskab til Brokornsydelsen, som bringer ham til ikke at kunne rigtigt forstaae det Standpunkt, hvorpaa jeg stadig har stillet mig. Det ærede Medlem søger stadig at blande to Ting sammen, nemlig Brokornsydernes Forpligtelse og Brokornseiernes Ret. Disse to Ting ere i Loven holdt sondrede; i § 6 findes der saaledes omtalt Brokornsydernes Forpligtelse, som bestaar uafhængig af, hvorledes Sagen stilles med Brokerne; i § 10 staaer der omtalt, hvorledes Brokornseierne skulle godtgjøres for deres Ret. Paragraph 6 omtaler en Dvelse af en meget lignende Art som Tienden, en reel Dvelse, en Dvelsespligt, som der ikke kan være nogen Grund til at forringe til Fordeel for Dveren. Man kan lade ham blive ved at yde sit Korn, men man gaaer her ved Loven hen og gjør en Indrømmelse for de Fleste, fordi denne Dvelse af Smaabele er byrdefuld og besværlig, fordi Fordelingen ved Kjøb og Salg er besværlig og byrdefuld; man gjør den Indrøm-